07-03-2026 **มอร์นิ่ง มูร์ลี** **โอม ชานติ** **บัพดาดา** **มธุบัน**

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ในเวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อในการทำงานรับใช้ เป็นเพราะร่างกายของลูกยังคงไม่บริสุทธิ์ที่ลูกได้รับการจดจำและไม่ได้รับการกราบไหว้บูชา

คำถาม: ความซาบซึ้งใดที่ลูกๆ ควรมีในสติปัญญาของลูกอย่างสม่ำเสมอ?

คำตอบ: มีความซาบซึ้งอยู่เสมอในสติปัญญาของลูกในการเป็นลูกๆของชีพบาบาและศึกษาราชาโยคะและประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากท่าน หากลูกปรารถนาที่จะกลายเป็นนายของโลก ศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง อย่าได้ทำสิ่งใดที่จะเป็นการประณามพ่อ อย่าได้ต่อสู้รบรากับใคร ลูกกำลังเปลี่ยนจากเปลือกหอยไปเป็นเพชร ดังนั้นซึมซับทุกสิ่งเป็นอย่างดี

เพลง: น้ำฝนแห่งความรู้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก...

โอมชานติ ลูกๆ เข้าใจแล้วว่า ผู้ที่อยู่กับพ่อก็อยู่กับบัพดาดา เวลานี้พวกเขาดับเบิ้ล ได้มีการอธิบายสิ่งนี้อย่างดีมาก ชีวาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดทำการก่อตั้งนี้ผ่านบราห์มาได้อย่างไร? ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ท่านไม่ได้มีร่างของท่านเอง ศรีกฤษณะมีร่างของเขาเอง ไม่สามารถกล่าวได้ว่าดวงวิญญาณสูงสุดให้ความรู้ผ่านร่างของศรีกฤษณะไม่เลย ศรีกฤษณะคือเจ้าชายของยุคทอง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดทำการก่อตั้งนี้ผ่านบราห์มาและดังนั้นท่านต้องเข้าไปในบราห์มาอย่างแน่นอน ไม่มีวิธีการอื่นใด ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจฯลฯ พ่ออธิบายทุกสิ่งผ่านบราห์มา ผู้คนกราบไหว้บูชาและจดจำสร้อยประคำแห่งชัยชนะซึ่งถูกเรียกว่าสร้อยประคำของรูดร้าด้วยเช่นกัน ลูกๆ เข้าใจว่าสร้อยประคำของรูดร้านี้เพียงแค่ได้รับการจดจำ ลูกปัดคู่เป็นตัวแทนของบราห์มาและสรัสวตี สร้อยประคำที่เหลือคือลูกๆ มีเพียงสร้อยประคำเดียวเท่านั้นของวิษณุที่สามารถได้รับการกราบไหว้บูชา ในเวลานี้ลูกคือผู้ทำความพยายาม ลูกได้รับการจดจำในเวลาสุดท้าย เป็นสร้อยประคำของดวงวิญญาณหรือของผู้มีชีวิต? คำถามนี้จะเกิดขึ้นใช่ไหม? สร้อยประคำของวิษณุกล่าวได้ว่าเป็นสร้อยประคำของมนุษย์ที่มีชีวิต ลักษมีและนารายณ์ได้รับกราบไหว้บูชาเพราะดวงวิญญาณและร่างกายของพวกเขาบริสุทธิ์ทั้งคู่ สร้อยประคำของรูดร้าเป็นเพียงของดวงวิญญาณเพราะร่างกายไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถได้รับการกราบไหว้บูชา ดวงวิญญาณได้รับการกราบไหว้บูชาได้อย่างไร? ลูกพูดว่าสร้อยประคำของรูดร้าสามารถได้รับการกราบไหว้บูชา แต่ไม่เลย เนื่องจากถูกเรียกว่าสร้อยประคำแห่งการจดจำระลึกถึงจึงไม่ได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกปัดทั้งหมดเป็นตัวแทนของการจดจำระลึกถึงของลูกๆ เมื่อลูกอยู่ในร่างกายลูกปัดนั้นเป็นตัวแทนของบราห์มิน ไม่มีใครเข้าใจว่าใครที่ได้รับการจดจำ เป็นลูกๆ บราห์มินที่รับใช้บารัตที่ได้รับการจดจำ มีจักกัดอัมบ้าและเทพเจ้ามากมายฯลฯ พวกเขาควรจะได้รับการจดจำหรือไม่? เป็นลักษมีและนารายณ์ที่กลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ไม่ใช่ลูก เพราะร่างกายของลูกไม่บริสุทธิ์ และลูกดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ลูกจึงไม่สามารถได้รับการกราบไหว้บูชา แต่ลูกสามารถเป็นที่จดจำ หากใครถามลูกลูกน่าจะเข้าใจสิ่งนี้อยู่แล้ว ลูกคือบราห์มิน อนุสรณ์ของลูกอยู่ในรูปของเทพเจ้า ลูกกลับมาบริสุทธิ์โดยการทำตามศรีมัทด้วยตนเอง ดังนั้นจึงเข้าใจได้ว่าสร้อยประคำนี้เป็นของบราห์มินก่อนและแล้วจึงเป็นของเทพ เมื่อลูกไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้คำตอบจะปรากฏขึ้น ดวงวิญญาณได้รับการกราบไหว้บูชาเมื่อพวกเขาอยู่ในรูปของซาลิแกรม เมื่อชีวาได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกซาลิแกรมก็ได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน เพราะดวงวิญญาณบริสุทธิ์ที่พวกเขาไม่มีร่างกาย ลูกได้รับเพียงแค่การจดจำเท่านั้น เพราะเหตุใด? ลูกรับใช้ด้วยร่างกายของลูก ลูกไม่สามารถได้รับการกราบไหว้บูชา และแล้วเมื่อลูกละร่างของลูก ลูกก็ได้รับการกราบไหว้บูชาพร้อมกับชีวาด้วยเช่นกัน เพียงคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ในเวลานี้ลูกคือบราห์มินและชีพบาบาเข้ามาในบราห์มาและดังนั้นท่านจึงอยู่ในรูปที่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ลูกกำลังทำความพยายามสร้อยประคำนี้มีตัวตน มีบราห์มา สรัสวตี และลูกคงคาแห่งความรู้นี้ ลูกกำลังทำให้บารัตไปเป็นสวรรค์ด้วยไฟบูชายัญนี้ เมื่อบางคนกราบไหว้บูชาพวกเขาก็มีเพียงแค่ชีวาและซาลิแกรม ไม่มีการกล่าวถึงบราห์มา สรัสวตี หรือลูกๆ ที่นี่มีการใช้ชื่อของทุกคน ลูกได้รับการจดจำ ใครเป็นคงคาแห่งความรู้? ผู้เดียวนั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้นี้คือพรหมบุตรซึ่งเป็นแม่น้ำที่ใหญ่ที่สุด บราห์มานี้เป็นแม่ด้วยเช่นกัน มีเพียงมหาสมุทรเดียวแต่มีคงคามากมายหลายประเภท ผู้ที่รู้ความรู้นี้เป็นอย่างดีตามลำดับกันไปนั้นกล่าวได้ว่าเป็นทะเลสาบ มีคำยกย่องของพวกเขา มีคำกล่าวว่าด้วยการอาบน้ำในทะเลสาบมานสโรว่าลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้า ดังนั้นสร้อยประคำของลูกจึงได้รับการจดจำ พวกเขาพูดถึงสร้อยประคำของการจดจำระลึกถึง พวกเขาบอกผู้คนให้หมุนลูกปัดของสร้อยประคำของการจดจำระลึกถึงและเพียงแต่พูดว่า “ราม ราม!” อย่างไรก็ตามลูกเข้าใจว่าใครที่ได้รับการจดจำ เป็นผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างมาย อันดับแรกคือบาบาที่เป็นดอกไม้และแล้วก็

ลูกปัดคู่ผู้ที่ทำความพยายามอย่างมาก และแล้วก็มีผู้ที่เป็นของสร้อยประคำของรูดร้าที่ต่อมากลายเป็นสร้อยประคำของวิษณุ เป็นเพียงลูกดวงวิญญาณผู้ที่ได้รับการกราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกมีค่าควรแก่การจดจำ สร้อยประคำแห่งการจดจำระลึกถึงนั้นเป็นของลูก แต่ลูกไม่สามารถได้รับการกราบไหว้บูชาได้เพราะแม้ว่าลูกดวงวิญญาณจะบริสุทธิ์แต่ร่างกายของลูกไม่บริสุทธิ์ ไม่มีสิ่งใดที่ไม่บริสุทธิ์สามารถได้รับการกราบไหว้บูชาได้ ในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของสร้อยประคำของรูดร้า ลูกจะมีนิมิตของผู้ที่ได้สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ชื่อของลูกได้รับการยกย่องอย่างมากด้วยการทำงานรับใช้ ลูกสามารถบอกว่าใครจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสร้อยประคำแห่งชัยชนะตามลำดับกันไป เหล่านี้เป็นเรื่องที่ลึกล้ำมาก ผู้คนเพียงแต่พูดว่า “ราม ราม!” ชาวคริสเตียนจดจำพระคริสต์ สร้อยประคำน่าจะเป็นของใคร? มีเพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้น สร้อยประคำจะถูกสร้างขึ้นสำหรับผู้ที่กำลังนั่งถัดจากท่าน ในเวลานี้เพียงลูกเท่านั้นที่สามารถเข้าใจสร้อยประคำนี้ ในเมื่อผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูกไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้แล้วจะมีใครอื่นเข้าใจได้อย่างไร? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดเหล่านั้นให้บริสุทธิ์ ลูกจะไม่พูดถึงพระคริสต์ว่าเขานั้นชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ เขาต้องเข้ามาในวงจรของการเกิดและการตายและลงมา ในความเป็นจริงเขาไม่สามารถถูกเรียกว่ากูรูเช่นกัน เพราะเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน เป็นเวลาสุดท้ายเท่านั้นเมื่อต้นไม้ถึงสภาพของความเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์ที่พ่อได้มาและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ทุกคน ดวงวิญญาณมาจากเบื้องบนเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขา พวกเขาต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ สัตกูรูคือผู้เดียวเท่านั้น ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถเป็นสัตกูรูที่แท้จริงได้ พวกเขามาเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขา และคนอื่นๆทั้งหมดก็ตามพวกเขาลงมาเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา เมื่อทุกคนไปถึงสภาพตาโมประธานของพวกเขาและแล้วพ่อก็มาเพื่อประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ทุกคนต้องกลับบ้านและวงจรก็เริ่มต้นใหม่อีกครั้ง ลูกกำลังศึกษาราชาโยคะ ผู้คนเหล่านี้คือผู้ที่จะได้มาซึ่งอาณาจักร ไม่ว่าลูกจะกลายเป็นราชาหรือปวงประชา ปวงประชามากมายก็ถูกสร้างขึ้น ความพยายามอยู่ที่การประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์ ในเวลาสุดท้ายลูกจะรู้ทุกสิ่งว่าใครจะถูกร้อยเข้าไปในสร้อยประคำแห่งชัยชนะ ผู้ที่ไม่มีการศึกษาจะก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่มีการศึกษา พวกเขาจะเข้าไปสู่ยุคทองแต่พวกเขาจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ ทุกคนจะรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ เช่นเดียวกับที่หลังจากการสอบทุกคนก็จะรู้ว่าใครสอบผ่าน หากใครไม่ให้ความใส่ใจกับการศึกษาเล่าเรียนเขาก็จะสอบตก นี่คือการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก มีเพียงมหาวิทยาลัยโลกของพระเจ้าแห่งเดียวที่มนุษย์กลายเป็นเทพ ทุกคนที่นี่สอบผ่านตามลำดับกันไป นี่คือการศึกษาเพียงราชาโยคะ ลูกจำเป็นต้องทำความพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงและลูกต้องทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ผู้ที่จะกลายเป็นราชาต้องสร้างปวงประชาของพวกเขาด้วยเช่นกัน ลูกสาวที่ดีมากดูแลศูนย์ที่ใหญ่มากและพวกเขาก็สร้างปวงระชามากมาย บาบาก็พูดด้วยเช่นกันว่า: สร้างสวนขนาดใหญ่เพื่อที่บาบาสามารถมาดูได้ ในขณะนี้มีสวนที่ขนาดเล็กมาก จะมีหลายพันในบอมเบย์ ทั้งราชวงศ์คือสุริยวงศ์และดังนั้นก็จะมีมากมาย ผู้ที่ทำความพยายามก็จะกลายเป็นราชาและส่วนที่เหลือก็กลายเป็นปวงประชา มีการร้องเพลง: “โอ้พระเจ้า กิจกรรมที่สูงส่งของท่านคือการประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์” ลูกพูดว่า: “ว้า บาบา! ว้า! วิธีการและหนทางของท่านนั้นพิเศษสุด!” ศรีมัททีจะทำให้ทุกคนได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์นั้นพิเศษสุด พ่อพาลูกกลับไปกับท่าน ท่านไม่ได้ทิ้งลูกไว้ข้างหลัง ผู้คนไม่รู้เกี่ยวกับโลกที่ไม่มีตัวตน โลกที่ละเอียดอ่อน และโลกที่มีตัวตน เพียงแค่รู้ตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของโลกเท่านั้นไม่ใช่ความรู้ที่สมบูรณ์ ก่อนอื่นลูกต้องรู้เกี่ยวกับโลกที่ไม่มีตัวตนที่เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ด้วยเช่นกัน ด้วยการรู้จักวงจรโลกนี้ลูกก็กลายเป็นผู้ปกครองโลก เรื่องทั้งหมดเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนมาก พวกเขาพูดว่าชีว่าอยู่เหนือรูปและนาม มีสัญลักษณ์ของท่าน และพวกเขายังพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม และแล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ส.ส.พูดว่า: “ฉันไม่เชื่อว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ผู้คนฆ่ากันและกัน นี่เป็นการกระทำของพระเจ้าหรือ?” เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปและจำนวนของลูกเพิ่มขึ้นพวกเขาก็จะมาเข้าใจสิ่งเหล่านี้เช่นกัน บาบาได้อธิบายเมื่อคืน: ผู้ที่คิดว่าตัวเขาเองเป็นคนฉลาดควรเขียนจดหมายเช่นนี้ อธิบายแก่พวกเขาว่าความรู้ที่สมบูรณ์นี้คืออะไร ลูกสามารถเขียน: “เราสามารถให้ความรู้ที่สมบูรณ์นี้แก่คุณ เราสามารถให้ความรู้ของโลกที่ไม่มีตัวตนแก่คุณ เราสามารถให้คำแนะนำของพ่อที่ไม่มีตัวตนและเราก็สามารถอธิบายเกี่ยวกับประชาบิดาบราห์มาและศาสนาบราห์มินของเขาด้วยเช่นกัน เราสามารถบอกคุณว่าราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ดำเนินไปอย่างไร และราชวงศ์ของรามและสีดาดำเนินไปอย่างไร แล้วใครที่ได้แย่งชิงอาณาจักรของพวกเขาไปจากพวกเขาและสวรรค์นั้นไปอยู่ที่ไหน?” เมื่อลูกถามว่า: “นรกไปอยู่ที่ไหน?” ก็มีคำกล่าวว่า: นรกสิ้นสุดลงแล้ว แม้แต่สวรรค์ก็จะมาสิ้นสุดลง จะมีแผ่นดินไหวฯลฯ ในเวลานั้นด้วย พระราชวังเหล่านั้นที่ประดับด้วยเพชรพลอยก็จมลงไปเบื้องล่างในลักษณะเช่นนั้นที่ไม่มีใครสามารถกอบกู้สิ่งนั้นคืนมาได้ พระราชวังทองคำและเพชรนั้นไม่เคยปรากฏขึ้นมาจากเบื้องล่าง วัดโสมนาถนั้นถูกสร้างขึ้นในภายหลัง บ้านของพวกเขาก็จะดีกว่าวัดเหล่านั้น บ้านของลักษมีและนารายณ์นั้น

เป็นอย่างไร? ทรัพย์สมบัติทั้งหมดนั้นหายไปไหน? เมื่อนักปราชญ์ได้ยินสิ่งเหล่านี้พวกเขาจะประหลาดใจที่ความรู้ของลูกมีพลังมาก มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เพียงแต่พูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ทุกสิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจและมีการอธิบาย ลูกได้รับสมบัตินี้และแล้วลูกก็ให้ทานแก่ผู้อื่น บาบาให้สิ่งนี้แก่ลูกอยู่เรื่อยๆและแล้วลูกก็ให้สิ่งนี้แก่ผู้อื่น นี่คือสมบัติที่ไม่มีที่สิ้นสุด ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกนั้นซึมซับได้มากแค่ไหน ยิ่งลูกซึมซับมากเท่าไหร่ ลูกก็ยิ่งประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นมากตามนั้น แค่คิดถึงความแตกต่างระหว่างเปลือกหอยและเพชร คุณค่าของเพชรนั้นสูงที่สุดและคุณค่าของเปลือกหอยนั้นต่ำที่สุด เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชร สิ่งเหล่านี้จะไม่อยู่ในความฝันของใคร พวกเขาเข้าใจเพียงว่ามีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ผู้ที่เคยอยู่มาและจากไปเท่านั้น แต่ไม่มีใครรู้ว่าใครให้อาณาจักรนั้นกับพวกเขาหรือให้ไว้เมื่อใด ใครให้อาณาจักรแก่พวกเขา? ไม่มีอะไรเลยที่นี่ ลูกได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์ด้วยการศึกษาราชาโยคะ นี่คือความมหัศจรรย์! ลูกๆควรมีความซาบซึ้งอย่างมากของสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูก แต่มายาไม่ปล่อยให้ลูกมีความซาบซึ้งนั้นอย่างถาวร เราเป็นลูกๆของชีพบาบา สิ่งนี้จะเข้าไปในสติปัญญาของผู้อื่นหรือไม่ที่พวกเขาจะศึกษาความรู้นี้และกลายเป็นนายของโลก? พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า ลูกควรจะทำความพยายามมากแค่ไหน มีคำกล่าวว่า: "ผู้ที่ประณามสัตกูรูไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง" นั่นหมายถึงเวลาในเวลานี้ พวกเขาไม่ได้มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดๆ ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ท่านคือพ่อครูและกูรู ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกด้วยการศึกษาสิ่งนี้ ลูกควรจะศึกษาสิ่งนี้และสอนผู้อื่นด้วยความเอาใจใส่อย่างมาก ลูกต้องไม่ทำสิ่งใดที่เป็นการประณามพ่อ ลูกต้องไม่ต่อสู้รบรากันและกัน พูดอย่างอ่อนหวานกับทุกคน ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน บาบากล่าวว่า: "ให้ทานและลางร้ายจะถูกขจัดออกไป" การให้ทานอันดับหนึ่งคือการให้ทานของสำนึกที่เป็นร่าง ในเวลานี้ลูกมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและลูกกำลังจะกลับมามีสำนึกของพระเจ้า นี่คือชีวิตที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อสอนลูกทุกวงจรและแล้วลูกก็ลืม สิ่งนี้ก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆที่แสนหวาน ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ผู้ที่ดูดซับเพชรพลอยแห่งความรู้และทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน รักระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พูดอ่อนหวานกับทุกคน อย่าได้ทำสิ่งใดที่จะเป็นการประณามพ่อ ให้ทานสำนึกที่เป็นร่างและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและสำนึกในพระเจ้า

2. ให้ทานสมบัติแห่งความรู้นี้ที่ลูกได้รับ คงอยู่ในความซาบซึ้งของการได้รับอาณาจักรด้วยการศึกษานี้อย่างสม่ำเสมอ ศึกษาเล่าเรียนด้วยความใส่ใจ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นนายตรีกัลดาร์ชิและนั่งอยู่บนที่นั่งของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและจบสิ้นคำว่า "ความทุกข์"
สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในละครเต็มไปด้วยคุณประโยชน์ ผู้ที่รู้คิดไม่สามารถมีคำถามเช่น "ทำไม" หรือ "อะไร?" มีคุณประโยชน์รวมอยู่ในการสูญเสียใดๆ เมื่อลูกมีมิตรและมือของพ่อ ก็จะไม่สามารถมีการสูญเสียใดๆ นั่งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเองของลูกและลูกจะไม่กลับมาเป็นทุกข์ ที่นั่งของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางจะจบสิ้นคำว่า "ความทุกข์" ดังนั้น กลายเป็นตรีกัลดาร์ชิและสัญญาว่าลูกจะไม่กลับมาได้รับความทุกข์หรือทำให้ผู้อื่นเป็นทุกข์

คติพจน์: เมื่อประสาทสัมผัสทางร่างกายของลูกทำงานตามคำสั่งของลูก ลูกคือผู้ปกครองตนเอง เป็นนายของตนเอง

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ทำให้รากฐานแห่งศรัทธาของลูกแข็งแกร่ง และคงอยู่อย่างไม่ขลาดกลัวและไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ

สติปัญญาที่มีศรัทธาหมายถึงการเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล และมีเพียงดวงวิญญาณเช่นนั้นเท่านั้นที่ทัดเทียมกับพ่อ ตามเวลา ยิ่งผู้คนหารายได้ที่เสื่อมสลายได้มากเท่าไร ความกังวลของพวกเขาก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เป็นนายของสมบัติของพระเจ้าเหล่านี้และเป็นลูกๆของพระเจ้าคือจักรพรรดิที่ไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอแม้ในความฝันของพวกเขา เพราะพวกเขามีศรัทธาว่าพวกเขามีสมบัติของพระเจ้าเหล่านี้อยู่กับพวกเขา ไม่ใช่แค่ในชาติเกิดนี้ แต่ในหลายชาติเกิด

สมบัติเหล่านี้จะอยู่กับพวกเขาตลอดเวลา และเหตุนี้เองสติปัญญาของพวกเขาจึงมีศรัทธาอย่างสม่ำเสมอและพวกเขาจึงอยู่อย่างไร้กังวล